

1911-03-13

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Olga Wagner, Siegfried Wagner

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Sevilla (Spanien)

Omtalte personer:

Paul Cézanne

El Greco

Francisco Goya

Willy Gretor

Édouard Manet

Michelangelo

Rafael

Diego Velázquez

Edith Willumsen

Omtalte steder:

Venedig, Italien

Sevilla, Spanien

Madrid, Spanien

Barcelona, Spanien

Pisa, Italien

Marseille, Frankrig

Genova, Italien

Firenze, Italien

Toledo, Spanien

Córdoba, Spanien

Álora, Spanien

Málaga, Spanien

London, England

Gibraltar

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Bog: Breve fra J.F. Willumsen til

Siegfried Wagner 1905-46

DOKUMENTINDHOLD

Familien Willumsen rejser rundt i Spanien. De har mødt Willy Gretor i Madrid og er nu i Sevilla. Hvis vejret er til det, rejser de videre til Alora i Sydspanien, hvor Willumsen malede sine første spanske motiver for 22 år siden. Willumsen finder Spanien meget malerisk og folkelivet interessant. Den ældre kunst er til gengæld grusom, og Willumsen mener, at man skal gøre sig tykhudet, eftersom spaniere er rå og tyvagtige.

TRANSSKRIFTION

GRAND HOTEL Cecil

(ANTES CECIL)

Sevilla

12 Marts 1911.

Kære Wagner og Fru Wagner.

I den lange Tid jeg nu har været ude, har jeg saa ofte tænkt (hjem) paa Dem og spurgt mig selv: Gud ved hvorledes Wagners har det. Naar jeg først nu sætter mig hen for at skrive til Dem, saa er Grunden den, at jeg har været saa godt som til Rotterne siden jeg tog hjemmefra. De sidste Aars Arbejde og Familiesorger tog slemt paa mig og jeg trængte til at være udenfor alt i fuldstændig Ro.

Med Foraarets komme synes jeg at min gamle Energi og

Friskhed vender tilbage og jeg tør nu nok tage imod nogen Modgang eller Ubehag hjemmefra. Og som sagt nu kunde jeg nok have Lyst til at høre hvorledes De begge har det, hvad De arbejder paa og hvorledes Forholdene udvikler sig der hjemme.

Men saa maa jeg til Gengæld naturligvis ogsaa fortælle lidt om os selv.

Straks i Efteraaret, tog vi til Venedig hvor vi var 8-14 Dage for at nyde Solskinnet; men uheldigvis var det Regn og Storm hver eneste Dag og det klæder ikke Venedig.

Derfra tog vi til Florenz for

at lave Fresken og Marmorrelieffet til Bristol. Det var jo noget vanskeligt at arbejde under de fremmede Forhold i et lille Hotelværelse, og faa alle de Apparater og Materialer samlede, navnlig til Fresken, som var nødvendige, men til Slut fik vi jo lavet Tingene og fik dem hjem til rette Tid. I Florenz lavede min Kone en Barnebuste af en Dreng der er ved at græde og som blev hugget i Marmor dernede.

Fra Florenz tog vi over Pisa Genua, Marseille, Barcelona til Madrid, hvortil vi netop kom til Julen.

I Madrid traf vi Willy Gretor som De maaske har hørt omtale

Han gi'r den rige Mand og boede med Tjener paa Byens fineste Hotel med daglig Hotelregning af 75 pesetos. Han arangere Juletræ for os og den danske Konsul det var meget fornøjeligt. Næste Dag gav han en Automobiludflugt med Toledo som Maal, men de spanske Veje er meget slette og vi blev stikkende i Mudder paa Halvvejen og maatte vende om. Rejsen gik saa over Toledo, Cordova til Sevilla. Og nu sidder vi under grønne Træer uden for Byen i en Slags Krohave som hedder "Eritana" hvor der er et stærkt Folkeliv, og Snobbeliv i Anledning af at Kongen er kommet til Sevilla, hvor han hvert Aar bor paa Alcazar. Nu er det mørkt. I Morgen mere -

13 Marts 1910¹

Vi har nu været her siden 1ste Januar og overstaaet Vintren, der med Undtagelse af et Par Dage er solskinsfyldt og mild. Jeg har faaet lavet 3 Solskinsbilleder her, og vil Vejret være venligt endnu et Par Dage rejser vi snart herfra – til en lille By tæt ved Malaga, som hedder Álora. Der var der jeg var for 22 Aar siden og malede mine første Spanske Billeder. Det skal naturligvis være morsomt efter saa mange Aars Forløb, atter at komme dertil og se om jeg finder Byen ligesaa malerisk som dengang. Der bliver vi saa en Maanedes tid og

over Gibraltar tager vi Skib til London, saa vi vil være hjemme i Hellerup en Gang i Maj Maaned.

Naar De spørger mig, hvorledes jeg synes om at være i Spanien. Saa vil jeg svare Dem at jeg finder alt meget malerisk og Folket selv meget interessant som Typer, der er baade de fineste smukkeste og de mest hæslige og dyriske som ikke er langt fra Menneskeabernes. Straks naar man er kommen fra Italien overrasker Folkelivet En ved sin Livlighed og Barnlighed, jeg vil ogsaa sige Elskværdighed,

men ved at lære Folkets Karakter nærmere at kende bliver man sørgelig skuffet. Det er de største Løgnere, Snyderer jeg har truffet paa, og i Bunden utrolig raa, saa man væmmes stærkt ved at se paa dem.

Men saaledes forekommer jo alle Sydens Folk os Norboere, saa vil man rejse i de Lande maa man gøre sig tykhudet og finde sig i alle deres Ubehageligheder. Paa Billederne kan man jo heller ikke se at Pigen der er malet er et uartig Barn fyldt med Løgn og Tyveri.

Kunsten her er grusom, jeg mener naturligvis den Gamle den nye ser jeg aldrig noget til.

Og dog er der ikke noget Sted, hvor Følelsen af Fornylelse (kunstnerisk) er saa stærk som her.

Ligesom Velasques fornyede den foregaaende Generation, saaledes fornyer El Gréco og Goya den nuværende. Manet og de andre moderne

har bygget paa Goya, medens Césanne har bygget meget paa Gréco.
En Tilsvarende Byggen paa og Fornyelse ved italiensk Kunst, kan ikke
tænkes. Der er i Malerkunst ikke mere at lære af Rafael og Michelangelo –
maaske nok i Billedhuggerkunst.

Naa det blev et langt Brev, og som Løn for det venter jeg at faa et fra Dem
til Gengæld. Skriv til denne Adresse saa træffer Brevet os. Fra min Kone
skal jeg hilse mange Gange. Og vær hilset begge
fra Deres hengivne

J.F. Willumsen

¹ Det korrekte årstal er 1911.

GRAND HOTEL *Cecil*

(ANTES CECIL)

SEVILLA

12 Marts 1911.

Kære Wagner og Fru Wagner.

I den lange Tid jeg nu har været
ude, har jeg saa ofte tænkt
(hjem) paa Dem og spurgt mig
selv: Gud ved hvorledes Wagners
har det. Naar jeg først nu
sætter mig hen for at skrive
til Dem, saa er Grunden den,
at jeg har været saagodt som
til Rotterne siden jeg tog hjem
hjem. De sidste Aars Arbejde
og Familiesorgen tog slemt paa
mig og jeg traengte til at være
udenfor alt i fuldstaendig Ro.
Med Foraarets komme synes
jeg at min gamle Energi og

Friskhed vender tilbage og jeg tør nu nok tage imod nogen Modgang eller Ubehag hjemmefra, naar den ikke er alfor stor. Og som sagt nu kunde jeg nok have lyst til at høre hvorledes De begge har det, hvad De arbejder paa og hvorledes forholdene udvikler sig derhjemme.

Men saa maa jeg til gengæld naturligvis ogsaa fortælle lidt om os selv.

Straks i Efteraaret, tog vi til Venedig hvor vi var 8-14 Dage for at nyde Solskinnet; men uheldigvis var det Regn og Storm hvor eneste Dag og det blev ikke Venedig.

Derfra tog vi til Florenz for

at lave Fresken og Marmorrelieffet til ~~Pad~~ Bristol. Det var jo noget vanskeligt ~~paa~~ at arbejde under de flæmmede Forhold i et lille Hotel værelse, og faa alle de Apparater og Materialer samlede, navnlig til Fresken, som var nødvendige, men til Slut fik vi jo lavet Tingene og fik dem hjem til rette Tid. I Florenz havde min Kone en Barnebuote af en Dreng der er ved at græde og som blev hugget i Marmors derinde.

Fra Florenz tog vi over Pisa Genua, Marsailles, Barcelona til Madrid, hvortil vi netop kom til Julen.

I Madrid traf vi Willy Grotz som De maaske har hørt omtale

Han gi'r den rige Mand og
boede med Tjener paa Byens fineste
Hotel med daglig Hotelregning af
75 pesetas. Han arrangerer Jule-
træ for os og den danske Konsul
det var meget fornøjeligt. Næste
Dag gav han en Automobile udflugt
med Toledo som Maal, men de
spanske Veje er meget slette og
vi blev stikkende i Mudderet paa
Halvvejen. og maatte vende om.
Rejsen gik saa over Toledo,
Córdova til Sevilla. Og nu
siddes vi under grønne Træer uden
for Byen i en Slags Krokhave som
hedder "Ermitana" hvor der er et
størbat "Folkeliid" og "Snobbeliid" i An-
ledning af at Kongen er kommet
til Sevilla, hvor han hvert Aar bor
paa Alcazar. Nu er det mørkt. I
Morgen mere -

13 Marts 1910

Vi har nu været her siden 1de Januar
og overstaaet Vintren, der med Und-
tagelse af et Par Dage er solskins-
fyldt og mild. Jeg har faaet
lavet 3 Solskinsbilleder her,
og vil Vejret være venligt endnu
et Par Dage rejser vi snart
herfra - til en lille By tæt
ved Malaga, som hedder Álora.
Der var der jeg var for 22 Aar
siden og maade mine første
Spanske Billeder. Det skal
naturligvis være morsomt efter
saa mange Aars Forløb, alles
at komme dertil og se om
jeg finder Byen ligesaa malerisk
som dengang. Der bliver
vi saa en Månedstid og

over Gibraltar tager vi Skib
til London, saa vi vil være
hjemme i Hellerup en Gang
i Maj Maaned.

Naar De spørger mig, hvor
ledes jeg synes om at være
i Spanien. Saa vil jeg svare
Dem at jeg finder alt meget
malerisk og Folket ~~meget~~ ^{meget} ~~interessant~~
selv meget interessant som
Typer, der er baade de fineste
smukkeste og de mest høje
og dyriske som ikke er langt
fra Menneskebarnerne. Straks
naar man er kommen fra Italien
~~over~~ Folkelivet er ved sin
Livlighed og Barnlighed, jeg
vil ogsaa sige Elskværdighed,

men ved at Lære Folkets Karak-
ter nærmere at kende bliver
man sørgelig skuffet. Det
er de største Løgnere, Sjofare
jeg har truffet paa, og i Bunde
utrolig raa, saa man væmmes
stærkt ved at se paa dem.
Men saaledes forekommer jo
alle Lydens Folk os Nordboere,
saa vil man rejse i de Lande
maa man gøre sig tykthudet
og finde sig i alle deres Ubehage-
ligheder. Paa Billederne kan
man jo heller ikke se at Pigen
der er malet er et uarkigt
Barns fynd med Lign og Tyveri.
Kunsten her er grusom, jeg
mener naturligvis den gamle
den nye ser jeg aldrig noget til.

Og dog er det ikke noget Sko, hvor
denne Følelsen, af Fornyelse (kunst-
nerisk) er saa stærk som her.
Ligesom Velasques fornyede den fore-
gaaende Generation, saaledes for-
nyer El Greco og Goya den nuvæ-
rende. Manet og de andre moderne
har bygget paa Goya, medens
Césanne har bygget meget paa Greco.
En Tilsvarende Byggen paa og
Fornyelse ved italiensk Kunst,
kan ikke tænkes. Der er i Maler-
kunst ikke mere at lære af Rafael
og Michelangelo - maaske nok i Billed-
huggerkunst.

Naa det blev et langt Brev, og
som Løn for det venter jeg at faa et
fra Dem til Gengæld. Skriv til denne
Adresse saa træffer Brevet os. Fra
Min Kone skal jeg hilse mange
Gange. Og vær ~~de~~ hilset begge
fra Dores hengivne

J. F. Willumsen

SEVILLA
—oo—
(ANTES CEOL)
GRAND HOTEL